

Att höra Gud

”Herrens vägar äro outgrundliga”, jo det har hon nog sagt åtskilliga gånger under sitt snart 50-åriga liv berättar hon för mig. Aldrig hade hon väl kunnat tänka sig som blyg 14-årig, att hon 34 år senare skulle skola om sig till nytt yrke. Ett yrke som innebar offentlighet och att tala inför folk – men här är hon nu, färdig och antagen i tjänst. Fortfarande något förundrad över vart Guds kallelse har lett henne.

Det tog många år (en hel ökenvandring faktiskt) och flera sidospår, men till slut blev Guds kallelse så stark och så svår för henne, att undvika att höra eller förstå och slutligen också anta. Men på vägen dit, visst fanns det många tvivel och frågor: Kunde Gud verkligen ha kallat henne till detta? Inte hade hon väl det som krävdes för att axla denna tjänst? Hon som inte såg sig själv som någon märkvärdig, någon värdig att ta på sig detta uppdrag.

Och hur skulle allt det praktiska lösa sig? Med hemmavarande unga tonåringar, fast tjänst, hus, nya och fler studielån än de hon redan hunnit avverka, skulle förändringarna och utmaningarna bli många och påtagliga.

Ett par år in i utbildningen brottades kvinnan fortfarande med sin förmåga att prestera och räcka till och ventilerade detta med en blivande kollega som då sa något som fastnade. Det var att om hon släppte taget om det egna kravet att hon själv skulle eller måste prestera, gjorde hon plats för anden att verka genom henne. Inte skulle väl hon lämnas helt själv, åt sitt eget öde såklart. När den insikten landade, blev det hela som lite lättare att handskas med.

Bibelns berättelser innehåller många, både sannolika och osannolika, hjältar och hjältinnor, kungar, profeter och lärjungar. Människor som Gud trott på och kallat till olika uppdrag. Människor som du och jag. Människor som även de brottats med liknande tvivel, frågor och svar på Guds kallelser.

Någonstans efter vägen har jag insett att det inte handlar om vad vi tror om oss själva och våra förmågor. Utan att Gud känner oss, ser oss och ser våra gåvor och tror på oss. Jag läste ett citat en gång som jag har burit med mig sedan dess: ”Gud kallar inte människor som är kvalificerade. Han kallar människor som är villiga, och så utrustar Han dem.”

Gud ger oss sin nåd och kallar oss i sin tjänst.

Katrin Söderlind, präst

Texten är hämtad från blogg.svenskakyrkan.se